

1. čítanie: 1Sam 3,3b-10.19

Potom, čo sme prežili vianočné obdobie a začali toto cezročné obdobie, môžeme druhú nedeľu cez rok ešte stále považovať za úvodnú nedeľu. V evanjeliu sa nám predstavuje Pán Ježiš vo svojej počiatočnej fáze ohlasovania evanjelia. Starozákonný príbeh proroka Samuela je výrečným predobrazom a vzorom nášho najlepšieho postoja voči Ježišovi Kristovi, ktorý nás pozýva pozorne počúvať Božie slovo.

V biblických textoch máme mnoho bezprostredných opisov povolania človeka do výhradnej služby Bohu. Jednou z najpôsobivejších je správa o povolaní mladého Samuela. Ukazuje nám, ako sa Samuel naučil počúvať Boží hlas, pričom významnú úlohu tu zohral dobrý kňaz Héli a ešte predtým Samuelovi rodičia. Aký krásny príklad tu máme aj pre naše rodiny a farnosti: Dobrý kňaz a dobrí rodičia... Dal by Pán Boh, aby ich bolo čím viac.

Dobre si tiež všimnime samotného Samuela. Odmalička bol vychovávaný v horlivej službe Bohu. Autor Prvej Samuelovej knihy na konci dnešného úryvku konštatuje, že Samuel *nedal padnúť na zem ani jednému z jeho slov* (1Sam 3,19). To môžeme rozumieť aj my ako špeciálny podnet pre oživenie duchovného života nás samotných. Usilujme sa preto nový liturgický okruh Ježišovho ohlasovania prežívať tak, aby ani v našom prípade Božie slovo nepadlo na zem, ale do nášho otvoreného srdca.

2. čítanie: 1Kor 6,13c-15a.17-20

Apoštol Pavol napísal svoj Prvý list Korinťanom ako odpoveď na rozličné otázky Korinťanov, medziiným aj o rozličných morálnych problémoch. V dnešnom druhom čítaní zaznela Pavlova „teológia ľudského tela“. Telo nie je na smilstvo, ako žalúdok je na jedenie a pitie. Ľudské telo je určené na to, aby v ňom bol Pánov Duch, a teda aby telo bolo chrámom Ducha Svätého. Tu spomínané smilstvo treba chápať vo vlastnom slovnom význame. Nejde teda o smilstvo v zmysle klaňania sa cudzím bohom, ale o ľudské telo, ktoré máme mať v úcte a v morálnej čistote tak vo vzťahu k sebe samému, ako aj vo vzťahu k druhým. Totiž ľudské telo je určené na vzkriesenie a oslávenie. Máme teda oslavovať Boha vo svojom tele.

Evanjelium: Jn 1,35-42

Evanjelista Ján zachytáva Pána Ježiša ako pomerne málo známeho, ako si ešte len hľadá svojich učeníkov. Ján Krstiteľ ho však už spoznal a predstavil svojim spoločníkom pomocou mesiášskeho titulu: *Hľa, Boží Baránok*. Potom už nasleduje rozhovor Ježiša a Jánových učeníkov. Otázka: *Učiteľ, kde bývaš?* je v tomto úryvku kľúčová. Znamená otázku učeníkov nielen na bydlisko, ale predovšetkým na jeho duchovný svet, na jeho poslanstvo a učenie... A Ježišova odpoveď tiež smeruje k tomuto druhému významu slova „bývať“: *Podďte a uvidíte...* Je to pozvanie k viere a k duchovnému životu. Vtedy sa táto veta používala ako zaužívaná formula rabínov, ktorí v škole pozývali svojich žiakov k sebe, keď im chceli ukázať nejaké dôležité miesto v Písme.

Komentár k biblickým čítaniam – Druhá nedeľa v cezročnom období
„B“

To, že sa tento pekný úryvok číta prakticky na začiatku obdobia cez rok, možno chápať aj ako pozvanie k intenzívnemu liturgickému životu, ktorý môže byť dobrým „kompasom“ nášho osobného duchovného života.

Aj nás teda pozýva liturgia tohto začínajúceho cezročného obdobia k nasledovaniu Ježiša. Aj my položíme otázku Ježišovi: Učiteľ, kde bývaš? Kde je tvoj svet? O čo nám má ísť? Čo je v terajšej situácii najdôležitejšie? Čo dobré môžeme práve dnes urobiť pre šírenie Božieho kráľovstva? ...

Boh nás všetkých pozýva slovami: *Podďte a uvidíte...* Pozýva nás k tomu, aby sme dobre zúžitkovali tento zvláštny čas a spoznali Božie znamenia našich čias.

Mons. Anton Tyrol

Foto: Františka Čačková, OSF

Publikované v spolupráci s [Katolíckym biblickým dielom na Slovensku](#).

The post [Komentár k biblickým čítaniam – Druhá nedeľa v cezročnom období „B“](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)